

Statens helsepersonellnemnd - HPN-2013-92

Myndighet	Statens helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2013-09-25
Doknr/publisert	HPN-2013-92
Stikkord	Ny autorisasjon som lege - skikkethet. Stadfestet. Helsepersonelloven § 62.
Sammendrag	Klageren ga i 2009 frivillig avkall på sin autorisasjon på grunn av langvarig rusmiddelmissbruk. Etter dette fikk klageren diagnosen bipolar lidelse. Nemnda hadde tidligere vurdert søknad om autorisasjon som lege uten begrensninger. Det var gått kort tid siden nemndas forrige vurdering, og klageren hadde fortsatt ikke godtgjort at han var skikket til å inneha full autorisasjon som lege igjen. Nemndas vurdering fant støtte i uttalelser fra klagerens behandler.
Saksgang	Saksnummer: 13/92.
Parter	Klager: Født 1956.
Forfatter	Hans Hugo Kristoffersen, Jørn Ree, Wenche Dahl Elde, Marte Kvittum Tangen, Øystein Kilander, Ingunn Skre, Atle Larsen.

Saken gjelder: Klage over Statens helsetilsyns vedtak av 9. april 2013 om avslag på søknad om full autorisasjon som lege, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 62.

Statens helsepersonellnemnd behandlet klagen i nemndmøte 25. september 2013 og traff enstemmig følgende

VEDTAK:

Statens helsetilsyns vedtak av 9. april 2013 stadfestes.

Saksforholdet:

Klageren har hatt flere tidligere tilsynssaker, i hovedsak knyttet til et mangeårig rusmiddelmisbruk, og han ga ved brev av 12. mai 2009 frivillig avkall på sin autorisasjon som lege. Etter at han ga avkall på autorisasjon som lege, ble han sommeren 2009 diagnostisert med bipolar lidelse type II. Han ble 8. januar 2010, i V tingrett, dømt til betinget fengsel, for ved to anledninger i 2009 å ha benyttet en falsk resept for å få utlevert vanedannende legemidler og for å ha kjørt bil mens han var trøtt og/eller påvirket av Zopiklon.

Klageren søkte 11. april 2011 om ny autorisasjon som lege. Han fikk avslag på søknaden, og Statens helsepersonellnemnd stadfestet avslag i vedtak av 28. mars 2012, jf. SHPN-11-161. For vedtaket ble det blant annet vektlagt at klageren, i Statens helsetilsyns vedtak av 15. februar 2012, fikk begrenset autorisasjon som lege, for arbeid som sykehjemslege i W kommune. De forhold som lå til grunn for at klageren ikke hadde full autorisasjon var samlet sett alvorlige. Nemnda uttalte at det måtte kreves at klageren kunne vise at han fungerer i arbeid som lege med begrenset autorisasjon over tid, før det ville kunne være aktuelt å gi ham full autorisasjon som lege.

Klageren søkte om autorisasjon uten begrensninger 28. januar 2013. Vedlagt søknaden var rapport fra arbeidsgiver, W kommune, datert 23. januar 2013. Av rapporten fremkom det at arbeidsgiveren bare hadde positive tilbakemeldinger på klagerens yrkesutøvelse, og at det var ønskelig å ansette ham i full stilling, forutsatt at han fikk tilbake autorisasjon uten begrensninger. I saken foreligger også tidligere rapport fra arbeidsgiver, datert 17. august 2012, samt erklæringer fra klagerens behandler, psykiater A, av 25. januar og 24. august, begge sistnevnte fra 2012.

Klageren fikk avslag på søknaden i Statens helsetilsyns vedtak av 9. april 2013. Etter en helhetsvurdering kom Statens helsetilsyn til at han ikke hadde godtgjort at han igjen var skikket til å inneha full autorisasjon som lege, jf. helsepersonelloven § 62. Vedtaket ble påklaget ved brev av 24. april 2013.

Statens helsetilsyn kom til at det ikke fremkom nye opplysninger i klageomgangen, som ga grunn til å endre tidligere vurdering i saken. Saken ble, ved ekspedisjon av 13. mai 2013, oversendt Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

For nemndas behandling av saken, har nemnda mottatt brev fra klageren av 13. august 2013, vedlagt ny attest fra arbeidsgiveren datert 5. august 2013. Vedlagt brev av 23. september 2013 fra Statens helsetilsyn, har nemnda også fått oversendt ny uttalelse, datert 26. august 2013, fra psykiater A.

Statens helsetilsyn legger til grunn at klageren på søknadstidspunktet har dokumentert rusfrihet i tre år, at hans stemningsleie siste år har vært stabilt og at han synes å ha fått større innsikt i hvilke mekanismer som utløser trangen til alkohol. Det er også positivt at klagerens arbeidsgiver gir ham god tilbakemelding på hans yrkesutøvelse. Imidlertid tyder uttalelse fra klagerens behandler, A, på at det kan eksistere en risiko for tilbakefall.

De alvorlige forholdene som forelå i 2009, da klageren forfalsket resepter for å få utlevert vanedannende legemidler, vektlegges også.

Statens helsetilsyn finner at det har gått for kort tid til å kunne legge til grunn at det ikke foreligger noen risiko for et nytt misbruk av rusmidler. I denne sammenheng er det sett hen til at det i klagerens tilfelle tidligere har skjedd tilbakefall etter perioder med til dels lengre opphold i hans rusmiddelmisbruk. Faren for tilbakefall anses å være betydelig i tre til fem år.

Statens helsetilsyn har vurdert de begrensninger som er satt for klagerens autorisasjon som lege, og finner at disse skal videreføres. Det vises til at klagerens lidelse er kronisk. De begrensninger som er satt anses nødvendige og tilstrekkelige.

Klageren viser hovedsakelig til at det er to forhold som er annerledes enn tidligere. Det ene er at han nå har fått behandling for sin bipolare lidelse, og at han har vært stabil over tid. Dette er dokumentert gjennom uttalelser fra hans behandler A. Det andre er at han nå ikke lenger arbeider innen allmennmedisin, og han har heller ingen planer om å gå tilbake til dette. Han arbeider nå i en situasjon hvor hans arbeidstid og arbeidsmengde er regulert innenfor vanlig arbeidstid, uten overtid eller vakter.

Etter klagerens vurdering er hans generelle situasjon såpass drastisk endret, at det ikke er noen fare for tilbakefall til tidligere rusmiddelmissbruk.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Nemnda har vurdert om klageren har rett til ny autorisasjon som lege uten begrensninger, jf. helsepersonelloven § 62.

Når nemnda skal ta stilling til om klageren igjen er skikket til å inneha autorisasjon som lege uten begrensninger fremgår det av helsepersonelloven § 62 at det er klageren selv som har bevisbyrden for å godtgjøre at han er skikket til å utøve yrket, jf. Ot.prp.nr.13 (1998-1999) sidene 183 og 184.

Klageren ga frivillig avkall på autorisasjonen 12. mai 2009 etter en periode med langvarig rusmiddelmissbruk. Han fikk diagnosen bipolare lidelse type II sommeren 2009. Nemnda vurderte søknad om autorisasjon som lege uten begrensninger i forhold til klageren så sent som 28. mars 2012. Nemnda legger til grunn at klageren over flere år har hatt et alvorlig og tilbakevendende rusmiddelmissbruk. Han har opptrådt påvirket av rusmidler under yrkesutøvelse, noe som skjerper alvorlighetsgraden i saken. Nemnda ser også alvorlig på det forhold at klageren i mai og august 2009 benyttet falsk resept for å få utlevert vanedannende legemidler, og at han i juni 2009 kjørte bil mens han var påvirket av Zopiklon. Han startet opp i behandling for sin bipolare lidelse etter sommeren 2009.

Forholdene var både enkeltvis og samlet sett svært alvorlige, og tilliten til klageren som helsepersonell må anses betydelig redusert som følge av forholdene. Dette vektlegges ved vurderingen av om klageren igjen kan anses skikket til yrkesutøvelse som lege uten begrensninger.

Etter at nemnda behandlet saken sist, er det fremlagt tre uttalelser fra klagerens arbeidsgiver, W kommune, den siste datert 5. august 2013. Uttalelsene gir uttrykk for at klageren har fungert godt som lege med begrenset autorisasjon. Det er også fremlagt uttalelser fra klagerens behandler, psykiater A. Hun har opplyst at klageren har vært i jevnlig behandlingskontakt med henne, og at han fortsatt vil ha et behandlingstilbud hos henne fremover. Klagerens stemningsleie har vært stabilt, og han har ikke hatt stemningssvingninger av betydning.

Det er positivt at klageren får gode tilbakemeldinger både fra arbeidsgiver og behandler. Nemnda kan imidlertid ikke se at det er grunn til å vurdere saken annerledes på nåværende tidspunkt enn da nemnda behandlet saken i mars 2012. Med bakgrunn i sakens kompleksitet og alvorlighetsgrad, fastholder nemnda at det er nødvendig for klageren å vise at han fungerer i arbeid som lege med begrenset autorisasjon over tid, før det vil kunne være aktuelt å gi ham full autorisasjon som lege. Den tid som har gått fra nemnda behandlet søknad om autorisasjon som lege uten begrensninger fra klageren sist, anses ikke som tilstrekkelig lang tid i dette tilfellet. Nemnda vektlegger at det dreier seg om et alvorlig og langvarig rusmiddelmissbruk, og at klagerens kombinasjon av rusproblemer og psykisk lidelse, er svært komplisert.

Som grunnlag for vurderingen vektlegger nemnda også uttalelse fra klagerens behandler, A, av 26. august 2013. Her fremkommer at klageren fortsatt vurderes å ha en sårbarhet i forhold til selvfølelse og i forhold til å strekke seg langt/ha vansker med å sette grenser i relasjon til andre. A anser klagerens nåværende begrensede arbeidsforhold som hensiktsmessig i forhold til det at det er klare og avgrensede rammer for hans arbeidsoppgaver. Det fremkommer videre opplysninger om at klagerens kjæreste ved et par anledninger skal ha kontaktet A med bekymring for at klageren skal ha drukket alkohol alene. Opplysningene gir grunn til en viss usikkerhet med hensyn til om klagerens rusmiddelbruk er under tilstrekkelig kontroll.

Klageren anses ikke å ha godtgjort at han igjen er skikket til å inneha full autorisasjon som lege. Etter en samlet vurdering finner nemnda at det ikke er grunnlag for å gi klageren autorisasjon som lege uten begrensninger, jf. helsepersonelloven § 62. Ved vurderingen er det hensynet til pasientsikkerhet, tillit og kvalitet i helsetjenesten som er det sentrale, og ikke hensynet til det enkelte helsepersonell, jf. helsepersonelloven § 1.

Klagen har ikke ført frem, og det påklagede vedtaket stadfestes.